

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 220/2014-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť R. M., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kočičkom, konateľom a advokátom spoločnosti Lion Law Partners, s. r. o., Horná 32, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Co/1028/2013 zo 17. decembra 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13 C/29/2010-507 z 25. júla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. M. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2014 doručená sťažnosť R. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 Co/1028/2013 zo 17. decembra 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 C/29/2010-507 z 25. júla 2013.

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ podal na okresnom súde 23. februára 2010 proti odporcovi Komunálna poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Bratislava, návrh na náhradu škody za ublíženie na zdraví v sume 150 741,39 € z titulu povinného zmluvného poistenia škodcu (SAD Zvolen, resp. jeho vodiča) spôsobenej mu pri dopravnej nehode 24. februára 2006. Okresný súd (v poradí druhým) rozsudkom z 25. júla 2013 návrh zamietol s poukazom na odporcom vznesenú námietku premlčania. Na odvolanie sťažovateľa zo 7. októbra 2013 krajský súd rozsudkom zo 17. decembra 2013 napadnutý prvostupňový rozsudok potvrdil.

3. Podľa názoru sťažovateľa *„súdy v oboch napadnutých rozhodnutiach nevykonali ústavne súladný výklad aplikovaných právnych noriem..., v dôsledku čoho nastali účinky pre sťažovateľa nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 ústavy, s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a s čl. 20 ods. 1 ústavy...“*

Okresný aj krajský súd v konaní rozhodli nezákonne a arbitrárne, v rozpore so zisteným skutkovým stavom rozhodli v neprospech sťažovateľa, keďže ignorovali podstatnú časť právnej argumentácie svedčiacej v prospech právneho názoru sťažovateľa...

Intenzita nerovnovážneho prístupu v rámci základného práva na súdnu ochranu je znásobená na ťarchu sťažovateľa zdanlivo sofistikovanou schémou najprv zrušeného a neskôr odvolacím súdom procesným postupom podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdeného rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Namietané rozhodnutie je arbitrárne, rovnako procesné postupy vedúce k prijatým záverom je potrebné hodnotiť ako arbitrárne. Namietané rozhodnutie postráda presvedčivé odôvodnenie, takže je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov...“

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Krajský súd... rozsudkom zo dňa 17. 12. 2013, ako aj Okresný súd... rozsudkom zo dňa 25. 07. 2013 porušili základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy..., čl. 6 Dohovoru... a čl. 20 ods. 1 Ústavy...

Rozsudok Krajského súdu... zo dňa 17. 12. 2013 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu... na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd... je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.760,09 Eur...“

5. Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ 18. marca 2014 na okresnom súde súbežne aj dovolanie, o ktorom bude rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich.

8. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré v občianskom súdnom konaní sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

9. Podstatou námietok sťažovateľa je právne posúdenie postupu a následného rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu v jeho právnej veci najmä z hľadiska rešpektovania jeho práva na súdnu právnu ochranu (resp. práva na spravodlivý proces) (body 1 a 5), v dôsledku porušenia ktorých sa domáhal ako v konaní pred ústavným súdom, tak aj podaním dovolania najvyššiemu súdu zrušenia ním označených rozhodnutí menovaných všeobecných súdov (bod 4).

10. Ak sa za tejto situácie domáhal svojho práva jednak na najvyššom súde (bod 5) a zároveň aj na ústavnom súde, musela byť sťažnosť odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane označených práv, ktorých porušenie namieta, bude najprv rozhodovať najvyšší súd.

11. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne I. ÚS 169/09, I. ÚS 178/2010), že v prípade podania opravného prostriedku (odvolania či dovolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je ústavná sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o takomto opravnom prostriedku (v danom prípade o dovolaní). Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj tiež rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. novembra 2002 vo veci Zvolský a Zvolská proti Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 53 a 54 alebo vo veci Soffer proti Česká republika, sťažnosť č. 31419/04, body 47 a 48) napadnutému opravným prostriedkom (riadnym alebo mimoriadnym).

12. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou, ako aj ďalšími návrhmi sťažovateľa meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014